

Georg Jarno operett "Helilooja tütar"

1912

Teater, muusika ja lõbustused.

"Muusikamehe tütar", mis hr. A. Wirbauri tuludõtsul "Estonia" ette lanti, kuulub nende operettide hulka, millede odava romantika ja sentimentaalsuse õhtuõnna meie näitlejad kui ka terget lõbu oisim publikum enasti alati kõige kodusemalt tunnevad. Ja sellepärast oli eila õhtul tuju niidasti näitelamisel kui ka saalis ülihea. Kõik — Haydnit (P. Dinna) kuni eeslini (nimi — ?) ja mõistust (hr. Kurnim) kuni lehmataidrutuni (pr. Wirtbaur-Saks) — olivad oma kohta peal. Jääraniis viimasele avanes suures tiitlorias avar võimalus oma võimist täiel ulatusel avaldada, see oli eht operetti-diva "Lõbusa talupoia" ja "Metsaõllema tütre" genres. Neiu Weltmanni tantsijanna oli ilus ja graatnaat, hr. Blaubriki toolmeister paratamatalt nõrk ja kahvatu nii mängus kui ka laulus. Hr. Sällil (Peeter) esines kõige hea õnnega loomiluse osas, pr. Ruuskmanni muresti lausa imponeeris oma seisuse kõbase ülevuse ja auväärikusega. Neiu Frankel on meeldiv ja hästi koolitatud heal, mis kontserdi numbrites kõige paremat mõju mõits avaldada. Kui ta aga eila õhtul iseäralist tähelepanekut äratada ei suutnud, siis oli selles täieete tänamata Brigitta osa süüdi, milles taevaingelgi meeldida ei mõits. Oletšime loota tahtnud, et seba lahilemata anderikst lauljannat mõnes paremas osas oleks debüteerida lastud. — Publikumi oli rohkete. Õhtuangelasele hr. Wirtbaurile annetati ühte ja teist. -k

"Tallinna Teataja", 29. III 1912